

Libeliški GLASNIK

<http://www.libelice.si>

E-mail: adrijan.zalesnik@libelice.si

Razmišljanje ob prazniku!

Bliža se čas, ko Libeličani praznujemo in se spominjamo dogodkov izpred 99 let. Borbe zavednih domačinov, ki se niso pustili ponemčiti in postati tuji v tuji državi. Borbe za svoj jezik, svojo kulturo in svoj status. Neponovljivo dejanje, ki ga lahko primerjamo z borbo med Davidom in Goljatom, drugo svetovno vojno in vojno za samostojno Slovenijo.

Marsikdo se danes ob teh spominih le namuzne, to pa za to, ker o njih premalo ve. To lahko trdim iz izkušenj z vodenjem gostov po plebiscitni zbirki v farovžu. Kar precej obiskovalcev je o teh dogodkih slišalo v šoli: »Hja, od tega je že dogo...« je odgovor. Ob zapuščanju muzeja pa je v večini njihov pogled drugačen, pozitiven in občudovanja vredno dejanje »malih« ljudi.

Tudi med domačini je kar nekaj takih, ki o skoraj 100 let starih dogodkih, ne vedo podrobnosti in s tem veličine pomena tega dela zgodovine. Da to odpravimo, vedno v prvem vikendu v oktobru, organiziramo brezplačno vodenje po vseh posebnostih našega kraja, ki je v marsičem edinstveno v Evropi.

Res nas zadnji dve leti pri tem ovira epidemiološko stanje v državi, Evropi in svetu. Pa kljub temu se da z dobro organizacijo in upoštevanjem predpisov ljudem predstaviti preteklost, ki je vedno povezana s prihodnostjo. Saj narod, ki ne pozna ali nima lastne zgodovine, nima lepe prihodnosti...

Tudi letos (oktober, 2021) smo v KPD skupaj s krajevnimi

organizacijami organizirali naš praznik. Res da malo drugače kot je običaj, pa vendar dovolj zanimiv, da se ga splača udeležiti. S seboj pripeljati svojce, prijatelje ali znance in jim ponuditi nekaj užitek ob ogledu preteklosti od 11. stoletja pa (skoraj) do danes.

Letošnje praznovanje je organizirano tako, da bodo na svoj račun prišli športniki, ljubitelji narave in tisti, ki želijo obnoviti vedenje o naši zgodovini.

Športniki bodo s kolesom obvozili »Libeliško pentljo«, pohodniki se bodo sprehodili po učni poti »Velika uharica«, za tretje pa bo organizirano vodenje po naših kulturnih spomenikih in zbirkah.

Organizatorji so z mislimi že v drugem letu (2022), ko bomo praznovali 100 let vrnitve v matično domovino. Organizacija tega slavlja bo zahtevala tudi večjo angažiranost prebivalcev, saj želijo, da bi se proslava odvijala na višjem, državnem nivoju. Na nas je, ali nam bo uspelo s skupnimi močmi pokazati širši javnosti, da je slogan, ki ga v Libelicah radi uporabljamo, resničen:

»Če kup stop'mo, vohko vse nar'dimo!«

Praznik pa je še toliko lepši, če ga obeležimo tudi z nacionalnimi in lokalnimi simboli- zastavami. Libeličani to lahko. S ponosom, poleg državne zastave, izobesimo še našo Libeliško ter izkažimo svojo pripadnost slovenstvu in domačemu kraju.

Ob dnevu starejših!

V Libelicah vsako leto zadnjo nedeljo v septembru pripravimo druženje za naše starejše krajanke in krajanke, stare 75 let in več. Ker v svetu in tudi v Sloveniji že drugo leto poteka v znamenju pandemije covid-19, našega druženja s kulturnim programom in pogostitvijo tudi letos ne bomo mogli izvesti. Ko smo se predstavniki organizatorjev naših vsakoletnih srečanj (Krajevne skupnosti, Karitasa, Rdečega križa, Kulturno prosvetnega društva in Podružnične šole Libelice) pogovarjali, kako bi se kljub temu spomnili naših starejših, smo sklenili, da jim voščimo s čestitkami, ki so jih izdelali naši libeliški šolarji, za kar se jim iskreno zahvaljujemo. Starostna meja, pri kateri naj bi se na splošno začela starost, ni določena. V Sloveniji običajno označujemo z besedo starejši osebe, stare 65 ali več let (65+) in predstavljajo v naši državi okoli 20% prebivalcev. Danes živimo v povprečju dve desetletji dlje, kot so živeli naši dedje pred slabim stoletjem. Zreli stari ljudje so imeli – in še vedno imajo – v družbi posebno vlogo, vlogo modrecev. Težko bi človek res dozorel do prave življenjske modrosti, če si skozi leta ne nabere dovolj izkušenj in na situ let preseje zrna od plev. Zori le človek, ki si za to z veseljem prizadeva, ki ima kljub vsemu doživetemu še vedno veselje do življenja in željo po spoznavanju novega. Zatorej, poskrbimo za to, da se bodo starejši v našem okolju počutili prijetno in nam bodo s svojimi modrostmi koristno svetovali. Pomembno je, da oblikujemo dobro sožitje med starejšimi in mlajšimi generacijami. 1.oktober je za mednarodni dan starejših razglasila Generalna skupščina Združenih narodov pred 30 leti. Prav je, da se v tem korona času tudi mi spomnimo na naše starejše in jim namenimo košček svojega časa, ko v ihti sodobnega sveta hitimo po svojih opravkih. Ne bomo polepšali dneva samo starejšemu sorodniku/sorodnici, sosedu/sosedi, znancu/znanki, ampak bomo s preprosto gesto okrasili dan tudi sebi.

Spoštovani starejši Libeličani in Libeličanke! Velik hvala za vse koristne modrosti, iskrene čestitke ob vašem prazniku, veliko zdravja in vse dobro.

Na obisku v Jarenini!

Velika gospojnica ali Veliki šmaren je eden večjih krščanskih praznikov. Posvečen je Mariji in njenem vnebovzetju. V krajih, ki imajo farne cerkve posvečeni Mariji, se na romanjih zbirajo verniki. Ponekod pa so ta dan vzeli tudi kot krajevni praznik. Tako je v Jarenini v Slovenskih Goricah, kjer je poleg farne cerkve svete

Marije vnebovzete tudi kostnica iz 12. stoletja. Ravno ta je bila vzrok obiska predstavnikov Libelič v nedeljo, 15. avgusta.

V Sloveniji so se ohranile le tri kostnice: Libeliče, Jarenina in Mokronog-Trebelno. Jareninčani so se odločili, da bi bilo koristno za razvoj turizma povezati kraje s kostnico. Na praznovanje krajevnega praznika so povabili predstavnike teh krajev in tako naredili prve korake v povezavo. Libeliče so zastopali predsednik Sveta KS Jože Pšeničnik, predsednica KPD Simona J. Pšeničnik, turistično sekcijo pa Irma Knez in Adrijan Zalesnik. Žal so se zadnji trenutek opravičili gostje iz Dolenjske. Sprejela nas je predsednica Sveta KS Jarenina Sandra Kurnik Zupanič in predstavnik Turističnega društva OVTAR Zvonko Repina. S svojim pozdravom nas je počastil tudi župan občine Pesnice,

kamor KS Jarenina spada, mag. Gregor Žmak. Projektu o povezovanju krajev s kostnico je občina zelo naklonjena in imajo akterji vso podporo lokalnih oblasti.

Po sproščenem pogovoru smo si bili enotni, da imamo poleg kostnice še mnogo skupnih interesov in pogledov na razvoj majhnih krajev, ki poizkušajo razvijati turistično dejavnost in s tem ohraniti kulturno dediščino zanamcem ter seveda spodbujati krajanje, da se v to zgodbo vključujejo s svojo dejavnostjo in morda s tem pridobijo tudi kaj materialne koristi.

Kostnici v Jarenini in Mokronogu-Trebelno sta, za razliko od libeliške, v svojih kletnih prostorih prazni. Jareninčani so zgornji del, kapelo, prenovili ter jo uporabljajo za kulturne prireditve. Trenutno je v njej razstava ljubiteljskega fotografa Matjaža Wigele, ki je tudi avtor fotografij našega članka.

Ob proslavi, ki je potekala pod cesarjevo lipo in je za govorniški oder bil studenec, kakor tu pravijo vodnjaku, smo opazili podobnost z naših libeliških prireditev; pristrčno, preprosto in zanimivo. Posvetili so jo krajevnemu prazniku in vaški lipi, ki so jo tu v čast ob petdesetletnici cesarja Franca Jožefa posadili leta 1880.

Skratka, sklenili so, da je to bil začetek sodelovanja, ki naj v prihodnosti povezuje tri različne kraje in s tem regije Koroško, Štajersko-Slovenske gorice in Dolenjsko.

Upajmo, da bodo tudi pri nas za ta projekt naklonjene lokalne oblasti in s tem spodbudile dobro idejo.

slike: Matjaža Wigele

NOVO-knjžni hladilniki!

»Kdor bere, živi tisoč življenj. Tisti, ki ne bere, živi le eno.« (George R. R. Martin)

Pisana beseda je zelo močna, čeprav se tega premalo zavedamo. September je mesec, ki je prežet s knjigami in branjem. 8. septembra 2021 smo obeležili že 55. mednarodni dan pismenosti. 17. september je dan zlatih knjig, dan rojstva in smrti pisatelja Franceta Bevka in hkrati uradni začetek bralne značke. In pa še 26. september, ki je svetovni dan jezikov.

Naša vasica ima novo pridobitev. To so trije hladilniki, v katerih pa se ne bo hladila pijača, temveč se bo kopicilo znanje. Namenjeni so namreč izmenjavi knjig - otroških, odraslih, takih in drugačnih. Stali bodo na treh lokacijah v Libeličah - na igrišču ob novem Bičivneku, ob kmečki zbirki in v šoli.

Ob tej priložnosti bi se rada zahvalila kulturno prosvetnemu društvu in Simoni J. Pšeničnik za realizacijo ideje, podjetju Ekstera - Juretu Nagliču za organizacijo prevoza rabljenih hladilnikov, ki so nam jih predali na Zbirnem centru Otiški vrh, Maji Marin za kompletno čiščenje hladilnikov, avtoličarstvu Glinik za novo preobleko, Adrijanu Zalesniku za oblikovanje in Baja design za izdelavo nalepk ter mizarstvu Renner za izdelavo lesenih poličk. Zdaj pa k sodelovanju vabim vse vas, da s skupnimi močmi napolnimo hladilnike. Vabljeni mamice, atiji, babice, dediji in vsi ostali krajanje Libelič, da pobrsKate po omarah in predalih ter prinesete knjige, ki jih več ne potrebujete. Odložite jih v hladilnike in vzemite knjige, ki vas pokličejo.

Vsem želim prijetno branje!

Ana Topolovec

Libeličani desetič na Uršljo goro!

V soboto, 19. 6. 2021, se je skupina Libeličanov in Libeličank že 10. odpravila na pohod od Libelič do Uršlje gore in nazaj. S pohodi je začel domačin Viktor Štrigl, ki ga vsi poznamo pod imenom Fika. Sam je to pot prehodil štirinajstkrat, zadnja leta pa mu zdravje tega ne dopušča več, zato je glavno pobudo prevzel Peter Hovnik. Pohod se odvija v času poletnega solsticija, ko je dan najdaljši. Pohodniki se držijo nenapisanega pravila, da pot prehodijo v istem dnevu, kar pa je precejšen zalogaj, saj se na koncu nabere dobrih 50 kilometrov poti. Letos nas je 15 zakorakalo v toplo noč ob četrti uri zjutraj v Libeličah. V hitrem tempu smo zagrizli v hrib in noge so nas vodile preko Libeliške Gore, Brinjeve gore, mimo Fare, skozi Brančurnikov graben na Žerjavle, kjer smo se ustavili pri Plešivčnikovih kot je to že tradicija. Gospodarja Marko in Marija pravita, da je obisk Libeličanov na njihovi kmetiji skoraj pomembnejši kot novo leto, pravi praznik. Ko jih obišečje pohodniki iz Libelič se zavejo, da se je obrnilo še eno leto. Okrepčali smo se in pot nadaljevali preko

Naravnih ledin do vrha Uršlje gore. Vrh smo osvojili okoli 12. ure in sledil je malo daljši postanek s slikanjem, krstom novincev (letos jih je bilo kar 5) in toplim obrokom na koči. Veselili smo se, da smo zmogli prvo polovico poti v vročem in sončnem dnevu. Okoli dveh je bilo treba naprej oz. nazaj proti Libeličam, a po drugi poti. Po železarski smo se spustili do Ivarčkega jezera in nekatere je premamilo, da smo se ohladili v »koroškem« morju, ki znova dobiva bolj urejeno podobo. Po osvežitvi je bila pot do Raven, kjer je bil čas za pico Pri lipi, da smo si nabrali energije za končni vzpon mimo Ivatovih, Šteharskega vrha, Jakobove table ... In končno spust do domačih Libelič že z nekoliko težkimi nogami. Ob vrnitvi so kazalci na uri kazali nekaj minut čez deset zvečer. Najlepše je bilo, ko smo na Ravnah nepričakovano srečali našega Fikana, ko je ženo peljal na obisk sorodnikom. Veselje je bilo obojestransko. Pravijo, da te pot pokliče, da doživiš nekaj novega in lepega. Prebujanje jutra, sončni vzhod, cvetoči travniki, nasmehi in spodbudne besede ... Pot iz Libelič na Uršljo goro in nazaj je bila še ena priložnost za drugačno doživljanje naše prelepe koroške pokrajine in prijetno druženje.

Simona Jerčič Pšeničnik

Bičivnek dan v uporabo!

Sobota, 26. junija 2021 je za Libeličane bila nekaj posebnega.

Zaznamovalo je ni samo lepo vreme, ampak tudi otvoritev večnamenskega objekta, ki so ga s skupnimi močmi zgradili. Že v letu 2020 je občina

Dravograd del proračuna namenila posameznim krajevnim skupnostim. Izvajali so tako imenovani participativni način. To pomeni, da so s pridobljenimi sredstvi razpolagali sami in jih namenili za objekte, ki so si jih sami izbrali.

Libeličani so se med več predlogi odločili, da na igrišču na Gorčah star kontejner z nadstreškom nadomestijo z novim objektom. Dveletno participativno dodeljena sredstva (30000€) niso zadoščala za načrtovano gradnjo, zato so se obrnili na krajevna društva, da pomagajo pri financiranju in izgradnji. Naleteli so na pozitiven odziv in KPD Libeliče, PGD Libeliče ter ŠD Libeliče so pristopili k skupni izgradnji. Odločili so se za obliko in namensko rabo objekta. Skratka, preko društev bodo lahko krajanji ta objekt tudi uporabljali.

V letu 2020 so podrli staro »uto« in pričeli z gradnjo, 18. septembra, v soboto, 26. junija pa so objekt dali v uporabo.

Opravljenih je bil 120 delovnih dni, 2000 ur prostovoljnega dela in 60000€ porabljenih sredstev. Za pomoč so poprosili tudi domače obrtnike in podjetnike ter tudi nekatere izven kraja. Res so za izgradnjo »kup stopli« in uspeli. Seveda niso pozabili na otroška igrala, ki so v kraju še kako potrebna ter na progo za balinanje.

Na uradni otvoritvi so za kulturni program poskrbeli domači

pevci. Skupaj so zapeli člani otroškega pevskega zbora OŠ Libeliče in Mešani pevski zbor Libeliče. Dirigentsko palico pa sta v roke prijela Anita Kordež Grögl in Janez Štrekelj. Voditelja proslave sta bila Lana in Nej, ter znova dokazala, da to obvladata.

Ena od pomembnih stvari pa je bilo tudi poimenovanje nove pridobitve. Preko socialnih omrežij so pozvali krajanje, naj predlagajo kako se bo objekt imenoval. Izmed številnih predlogov so izbrali domače libeliško ime za čebelnjak **»BIČIVNEK«**. Zakaj to ime, je prebral Adrijan Zalesnik.

Predsednik Sveta KS Libeliče Jože Pšeničnik je postregel s podatki o izgradnji ter se zahvalil vsem podpornikom in seveda tistim, ki so svoj prispevek dodali s fizičnim delom. Povzel je besede iz lokalnega glasila: »Libeličani vemo, da se s skupnimi močmi lahko premikajo tudi državne meje. Tudi tokrat se je pokazalo, da je uspeh dosegljiv le v slogi in pomoči vsakega posameznika in vseh skupaj!«

Predsednik Športnega društva Aleksander Gros se je zahvalil vsem svojim članom za pomoč, ter da bi tak pristop k izgradnji skupnega dobra moral biti vzgled tudi tistim, ki imajo škarje in platno v rokah pri izgradnji naše lepe domovine Slovenije.

Navzoče je pozdravila tudi županja občine Dravograd Marijana Cigala in izkazala zadovoljstvo ter zahvalo zavzetosti Libeličanov pri ustvarjanju v svoji skupnosti. Posebej je izpostavila angažiranje predsednika Sveta KS Libeliče in vseh, ki so sodelovali tako in drugače.

Skupaj so odkrili ploščo na stavbi in tako uradno krstili objekt za BIČIVNEK.

Po uradnem delu so pridna in dela vajena dekleta navzoče postregla z dobrotami Zlatka Zalesnika, pa tudi kaj mokrega se je našlo.

Objekt stoji, ob njem so otroška igrala ter proga za balinanje, veliko tega kar lahko pripomore k druženju krajanov in bogati javno življenje.

Naj »šumi« v BIČIVNEKU!

Pavlijev memorial 2021!

V soboto, 28. 8. 2021, se je na športnem igrišču Libeliče odvil **»Pavlijev memorial«**. Nogometni turnir je posvečen prehitro preminulemu športnemu, predvsem pa nogometnemu zanesenjaku Pavlu Gliniku.

Nekje v začetku leta se je porodila ideja, da bi morali to leto nekaj organizirati. Pravi čas smo stopili skupaj in pokazali, da mislimo resno. Nekoliko pomlajena ekipa Športnega društva Libeliče, v sodelovanju z nogometno sekcijo Hit Gorče, se je ob nasvetih in pomoči nekoliko bolj izkušenih krajanov lotila tega projekta.

S samo infrastrukturo ni bilo prav nobenih težav, saj smo pred časom otvorili nov športni objekt »Bičivnek«, ki je dokazal, da služi svojemu namenu. Za tak dogodek pa je potrebnih kar nekaj ljudi, ki vse pripravijo, organizirajo, izpeljejo in na koncu tudi pospravijo. Tu smo Libeličani še enkrat pokazali, da znamo stopiti skupaj, saj je bilo veliko ljudi takoj pripravljenih pomagati. Na tem mestu se vsakemu posebej iskreno zahvaljujemo. Zahvala tudi ostalim društvom v kraju, ki so na svoj način pripomogla, da se je dogodek uspešno odvil.

Po tekmovalnem dogajanju je sledilo sproščeno druženje, katerega je polepšala glasbena skupina Stand by.

»Pavlijev memorial« so omogočili številni donatorji, katerim se na tem mestu iskreno zahvaljujemo.

Upamo, da ste na dogodku uživali. Dobili smo veliko spodbudnih besed, kar nam daje še dodatno motivacijo in potrditev, da delamo v pravi smeri. Prav tako pa vidimo možnosti za še boljše izvedbo, zato se že veselimo naslednjega Pavlijevega memoriala.

Na koncu še enkrat velika hvala in se vidimo naslednje leto!

Vse je enkrat prvič!

Pravijo, če se v kraju nič ne dogaja, je to spalno naselje. Za Libeliče ta trditev ne velja. Kar nekaj dogodkov se je zgodilo v zadnjem času. Med odmevnejše štejemo »zabavo« v koruzi. Skupina mladih je idejo za organiziranje prireditev ali druženja, dobesedno v koruznem polju, uresničila. Že pred več tedni so se zbrali na Dulerjevi njivi koruze in organizirali zabavo. Kakor izgleda, je ideja dobila »mlade«. To soboto (4. septembra) so organizirali kar kulturno prireditev. Na improviziranem odru so člani Kimperk teatra uprizorili skeč Rajka Dulerja. S svojo igro in domačo besedo so dodobra nasmejali obiskovalce, ki jih je bilo okoli 100. Za glasbeno vzdušje je poskrbel koroški kantavtor Milan Kamnik.

»Libeličani ste pa res neki posebnega. Vse sorte špilov sm že dau skoze, ampak v koruzi pa še nism špilo« je povedal Milan. Med razgovorom je bilo zaznati, da mladi potrebujejo druženja, ustvarjanja svojih lastnih projektov in skozi to graditi svoje osebnosti ter ohranjati kulturo kraja. Priznati moramo, da vsak nov dogodek, ki se odvije prvič, naleti tako na negativne kot pozitivne občutke med ljudmi. Vseeno pa je več pozitivnih in tistih, ki sprejemajo drugačnost, drugačen pristop do organiziranja prireditev, skratka, ki se zavedajo, da le z novitetami se svet razvija in ohranja.

Bi pa bilo pohvalno, da se za podobne dejavnosti mladi aktivno vključijo v društva v kraju in skozi njihovo dejavnost širijo svoje ideje. S tem bi pridobili širšo podporo krajanov, kar je eden od glavnih ciljev mladih.

Mislím, da ne bom povedal kaj napačnega, če s tega mesta pozovem vse mlade, da bodo s svojo vključenostjo v organizacije le-te pomladili, jim dali nove vsebine in jih krojili po svojih interesih ter interesih večine krajanov.

Več glav več ve!

Lepa nedelja letos z zlatomašnikom!

V Libeličah se na »šmarješko nedeljo« Libeličani radi zberejo in praznujejo, saj je to god sv. Marjete (Antiohijske) in čas lepe nedelje. Priprave potekajo že več dni prej – treba je počistiti in okrasiti cerkev, še posebej stranski oltar sv. Marjete, za kar poskrbijo libeliške žene, moški pa pred cerkvijo po stari navadi zasadijo breze. Letos je bilo praznovanje v nedeljo 18. 7. 2021 še posebej slovesno, ker so se Libeličani ob tej priložnosti zahvalili domačemu župniku in zlatomašniku Francu Kranerju, ki ga domačini poznamo pod preprostim imenom Franček. En teden prej, tj. 14. 7. 2021 je pri Sv. Križu nad Dobravo potekalo slovesno praznovanje njegove zlate maše, ki so jo s skupnimi močmi sooblikovali župljani Pastoralne zveze Dravograd. Veliko Libeličanov se te maše ni moglo udeležiti, zato so ob koncu lepe nedelje pripravili posebno zahvalo za njegovih 50 let duhovništva. Jožica Pšeničnik in Erika Plešivčnik sta v ta namen nastopili v hudomušnem skeču *Zlatomašnik Franček*, nato pa sta mu posebno zahvalo izrekla še Peter Vernekar in Saša Pšeničnik. Ob koncu maše je sledila pogostitev z dobrotami libeliških gospodinj, kar je v Libeličah že navada. Praznovanja ni zmotilo slabo vreme in upamo, da letos ne bo držalo izročilo starih slovenskih pregovorov:

Če na Marjeto dežuje, težko boš spravil seno. Pusta in vlažna Marjeta nič dobrega ne obeta. Če na Marjeto lije, seno na travniku zgnije. Če na dan Marjete deži, orehov pričakovati ni.

Simona Jerčič Pšeničnik

KPD Drava iz Žvabeka z nostalgичnim kulturnim vlakcem ob 111. (110 + 1) obletnici praznovanja svojega društva tudi v Libeličah!

Če je koga v soboto, 21. 8. 2021 okoli 17. ure, pot vodila v naše vaško jedro pred gasilski dom, je lahko spremljal zanimiv kulturni dogodek. Prijatelji Kulturno prosvetnega društva Drava iz Žvabeka so si namreč praznovanje 111. (110 + 1) obletnice svojega kulturnega delovanja zamislili kar z nostalgичno vožnjo skozi vasi v okolici in pot jih je vodila tudi skozi Libeliče. Ob tem so se spomnili 30 let samostojne Slovenije, kar je za naše rojake onstran meje pred 30 leti pomenilo veliko priznanje, da je slovenščina končno dobila enakovrednejšo vlogo v javnem življenju v Avstriji, kjer živijo kot manjšina. Svoje praznovanje so si zamislili na poseben način. Zgodovino svojega društva so predstavili z nostalgичno vožnjo in na postajah ob kulturnem programu govorili o začetkih delovanja, ki segajo na prehod iz 19. v 20. stoletje, ter trudu, da se je kulturno dogajanje v slovenskem jeziku ohranilo vse do današnjih dni. Kulturno potovanje se je začelo ob 14-ih v Žvabeku (Schwabegg) pred Hišo kulture, nato pa so se ustavili še v Gornji vasi (Oberdorf), Suhi (Neuhaus), Potočah (Bach), Libeličah in svojo pot zaključili na Libeliškem gradu (Schloss Leifling) okoli 20. ure.

Besedila brez podpisa je prispeval urednik.

V Libeličah so jih s pesmijo pozdravili pevci in pevke mešanega pevskega zbora KPD Libeliče pod umetniškim vodstvom Tine Frank. Seveda ni manjkala naša libeliška trenta in domač mošt kmetije Buč. Povezovalc in organizator kulturnega programa, g. Jokej Logar, je v nagovoru dejal, da so se za tak način praznovanja odločili, ker so bila v zadnjem letu zaradi epidemije onemogočena vsa druženja in obiskovanja kulturnih dogodkov, tako pa so kulturo popeljali po vaseh bliže ljudem. Njegove besede »Če ljudje ne morejo do kulture, bo pa kultura prišla k njim.« so se uresničile z zanimivo nostalgичno vožnjo, katere del smo lahko spremljali tudi v Libeličah. Odprtega srca so pristopili k ideji in s skupnim sodelovanjem na povsem svež način predstavili, kako slovensko besedo, pesem in narodno zavest približati ljudem na obeh straneh meje.

Kulturnega dogodka so se udeležili tudi predstavniki suške občine (tri generacije županov), konzul Republike Slovenije v Celovcu s soprogo in drugi. Še posebej veseli smo bili obiska g. Berteja Logarja, avtorja Libeličanom zelo dobro znane knjige o Libeličah iz zbirke Vsaka vas ima svoj glas. Ob druženju so se slišale stare libeliške ljudske pesmi in ogrele naša srca. Pomembno je, da se zavedamo pomena ohranjanja naše kulturne dediščine tudi s petjem in kulturnim druženjem. Ob svečanem jubileju pa članom KPD Drava iz Žvabeka še enkrat iz srca voščimo za njihovo dosedanje delo in jim želimo vse dobro v prihodnje.

Simona Jerčič Pšeničnik